

Ion de la gară

nu-mi amintesc de la ce gară era Ion și nici unde își făcea veacul
său pe care i-l umpluseră saltimbancii și irozii
am trecut prin prea multe în viața mea ca să-mi mai pot aduce aminte
poate Ion de la gară trăia în gara Cluj
nu-mi vine să cred că numele lui e o traducere a lui Jean de la gare
din gara Verdun
de altădată

ceea ce e sigur este că Ion de la gară scria poezii
nu se știe dacă acolo în gară sau într-un loc secret al lui
dar la gară le spunea în gura mare cam așa cum facem noi acum
atâta doar că Ion de la gară nu fusese niciodată purtat cu trenul regal
confiscat de comuniști și redat de urmașii lor familiei regale și apoi
patriei recunoscătoare
el nici nu știa de existența aceluși tren
iar dacă mă lăsați să presupun în continuare atunci
eu nici nu cred că el a călătorit vreodată cu vreun tren
nici măcar la manevre

poeziile lui nu erau ca ale noastre dar nici ca ale altora
ele nu semănau cu nimic din ceea ce îndeobște e cunoscut
nici comportarea lui nu semăna cu comportarea noastră
el era prostul gării sau poate chiar prostul orașului
și ce poate să facă mai bine un prost decât să scrie poezii
uite așa una după alta cam cum împușca Buffalo Bill porumbeii degeaba
în celebra poezie a poetului cu litere mici
în fond împușca și el acolo cuvintele care i se păreau mai potrivite
și mai frumoase căci Ion de la gară nu evoluase încă
până la mucegaiuri și noroi
cât despre sex ce să mai vorbim
și-l arăta el ce-i drept uneori domnișoarelor
dar numai așa ca să le sperie cu mărimea lui colosală
nu-i trecea prin cap să și-l pună în versuri și probabil nici în practică

Ion de la gară a fost un poet adevărat
chiar dacă nu a publicat nici un rând la viața lui și poeziile au murit
o dată cu el
modelul unic pe care noi nu-l vom putea atinge niciodată
oricât ne-am zbiera prin gările patriei fără alegere poeziile
nu-i așa doamnelor și domnilor și domnișoarelor
care i-ați văzut sexul din greșeală și v-ați speriat (vai de mine e cât o pisică)
îmi pare atât de rău că nu l-ați cunoscut și că nimeni
nu-și mai aduce aminte de el
și că nici eu nu mai știu dacă a existat
sau e numai o iluzie frumoasă de-a mea
ca atâtea altele

aș da oricât să-i găsec versurile aș da tot ce am scris și încă ceva
pe deasupra să mai pot citi o prostie scrisă de el
pe lângă marile prostii canonice și necanonice
pe care viața mea mi le pune zilnic în față
unadouătreipatrucinci doar așa
ca să-l uit pe Ion de la gară și scrierile lui alese
cenzurate numai de vreun călător milos
care-i dădea o bucată de pâine
întrerupând pentru câteva minute
fluxul creației ■

